

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Sp/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015201516
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šramko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1015201516.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom JUDr. Ľubomírom Šramkom v právnej veci navrhovateľa: U. P. P., narodeného XX.XX.XXXX, štátneho príslušníka Indickej republiky, v krajine pôvodu naposledy bytom: Š. U., L. J., Š. P. M., E. Č. X, R. Č. XXb, aktuálne s miestom pobytu v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov, zastúpeného pani Mgr. Jarmilou Karak Vargovou, advokátkou so sídlom Brečtanová 21, Bratislava proti odporcovi: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Trnava so sídlom Paulínska 13, Trnava v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 9.9.2015 proti rozhodnutiu odporcu Č.p.: PPZ-HCP-BA9-17-114/2015-AV zo dňa 26.8.2015 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie odporcu Č.p.: PPZ-HCP-BA9-17-114/2015-AV zo dňa 26.8.2015 potvrdzuje.

Navrhovateľovi nemá právo na náhradu trov tohto konania.

Trovy predvedenia navrhovateľa na pojednávanie znáša Slovenská republika.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím odporcu Č.p.: PPZ-HCP-BA9-17-114/2015-AV zo dňa 26.8.2015 (ďalej len „rozhodnutie“) odporca za použitia ust. § 88 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) predĺžil dobu zaistenia navrhovateľa v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov Medveďov (ďalej len „ÚPZC“) do 26.2.2016 z dôvodu nedostatočnej spolupráce navrhovateľa, ako aj z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad v lehote nevydal náhradný cestovný doklad (ďalej len „NCD“).

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zastúpení svojej zástupkyne v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh zo dňa 9.9.2015, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a bezodkladného prepustenia zo zaistenia. Namietal v ňom nedostatočné zistenie stavu veci (na pojednávaní zástupkyňa navrhovateľa spresnila, že tento dôvod spočíva v tom, že odporca nezisťoval na zastupiteľnom úrade Indie - ďalej len „ZÚI“ - či NCD vôbec vydá, resp. či môže byť vydaný, že odporca vo veci vydania NCD kontaktuje iba ÚPZC a tiež že nedostatočne zisťoval vzťah navrhovateľa a maloletého Kevina), rozpor rozhodnutia s obsahom spisu a existenciu vady rozhodnutia, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia (na pojednávaní zástupkyňa navrhovateľa spresnila, že tento dôvod spočíva v neefektívite úkonov, vykonaných odporcom).

Konkrétne v návrhu uviedol:

- že zaistenie možno aplikovať v prípadoch ustanovených zákonom, kedy je súčasne preukázané, že iná možnosť neexistuje - takouto možnosťou je napr. zrejماً a preukázaná nebezpečnosť osoby pre spoločnosť alebo prípad kedy síce nebezpečnosť zaistenej osoby nie je preukázaná, ale nemá prostriedky alebo možnosti preto, aby si sama dokázala existovať v spoločnosti,

- že zo spisu nevyplýva, že by ZÚI bol pripravený vydať navrhovateľovi NCD, pričom totožnosť osoby navrhovateľa bola overená už 19.3.2015 Národnou ústredňou Interpol, ako to vyplýva z rozhodnutia odporcu č.p.. PPZ-HCP-BA9-17-081/2015-AV z 23.4.2015,

- že namieta pravdivosť výroku odporcu o existencii rizika úteku, keďže navrhovateľ nespolupracuje,
- že navrhovateľ je nevyhostiteľnou osobou, nakoľko ZÚI disponuje už šesť mesiacov informáciami o totožnosti navrhovateľa,
- že nie je pravdivé tvrdenie odporcu o nemožnosti legitimizovania pobytu navrhovateľa na Slovensku, nakoľko navrhovateľ má možnosť získať min. tolerovaný pobyt,
- že navrhovateľ má na Slovensku priateľku a je otcom ich spoločného syna - mal. Kevina, pričom v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Galanta pod sp. zn.: 10C/385/2015 (na pojednávaní sp. zn. opravená z pôvodne uvedenej 16Po/2/2015) konanie o určenie otcovstva, v tejto súvislosti poukázal na rešpektovanie Dohovoru o právach dieťaťa a Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

- poukázal na neexistenciu účelu zaistenia, nakoľko k vydaniu NCD nedôjde.

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení zo dňa 16.9.2015 k návrhu napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť. Zotrvál pritom na jeho správnosti a dôvodnosti.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „súd“) podaný návrh prejednal a rozhodol podľa ust. § 250q Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (Ďalej len „O.s.p.“) ako miestne a vecne príslušný za prítomnosti účastníkov konania a dospel k názoru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť ako vecne správne.

Na pojednávaní zástupkyňa navrhovateľa založila do súdneho spisu mailovú odpoveď ataše ZÚI (p. Sanjeev Kumar) z 23.9.2015, podľa ktorej ZÚI vydá navrhovateľovi NCD po preverení jeho štátnej príslušnosti.

Na žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa súd zabezpečil osobnú účasť navrhovateľa na pojednávaní. Tento následne uviedol:

- že na Slovensku je už 21 rokov a že je zaistený už 13 mesiacov a teda odporca mal dostatok času zabezpečiť mu vydanie NCD,

- že rodinný život má so svojim synom Kevinom, narodeným 18.6.2005, s ktorým sa chce stretávať a starať sa o neho,

- že je otcovstvo k mal. Kevinovi nebolo do jeho rodného listu zapísané z dôvodu, že nedisponoval náležitým dokladom svojej totožnosti,

- že jeho bývalá priateľka už 1 mesiac nežije s p. Š. - každý býva v inom dome,

- že podal žiadosť o milosť, ktorá doposiaľ nebola vybavená,

- že počas azylového konania trikrát žiadal o vydanie pasu, avšak ZÚI k vydaniu pasu požadoval predloženie potrebných dokladov,

- že vydanie NCD trvá veľmi dlho,

- že jediný spôsob ako si dokáže zabezpečiť potrebné doklady je to, že bude prepustený na slobodu, aby sa mohol prostredníctvom internetu skontaktovať so svojimi známymi ktorí bývajú v NSR, ktorých mená nepozná, prostredníctvom ktorých by si možno dokázal zaobstarať potrebné doklady. V tejto súvislosti uviedol, že nie je možné aby týchto ľudí vyhľadala jeho bývalá priateľka, resp. právna zástupkyňa, pretože tieto neovládajú jazyk ktorým on rozpráva, pričom by sa možno ani jemu nepodarilo týchto ľudí vyhľadať, nakoľko nevie pod akými menami vystupujú na verejných (sociálnych) sieťach.

- že jeho doklady (cestovný pas a pravdepodobne aj voličský preukaz) mu v roku 1995 ukradli,

- že peniaze (o ktorých sa zmienil v jenom zo svojich výsluchov pred odporcom) mu posielal priateľ z Rakúska menom Y. P. a to tak, že tieto boli posielané jeho bývalej priateľke,

- že v roku 1994 bol v azylovom konaní v NSR,

- že podpisy na dvoch dokumentoch z 23.2.2015 (podklady k žiadosti o vydanie NCD) sú jeho podpismi, pričom uviedol, že jeden z predmetných dokumentov vyplnil a podpísal buď v decembri 2014 alebo v januári 2015 - spochybnil dátum na jednom z nich s tým, že tento dátum možno nie je napísaný jeho osobou,

- k rozdielnym údajom uvedených na týchto dokumentoch uviedol, že vystupoval v minulosti aj pod menom „D. P.“ a preto mal vydané dva pasy - na meno „P. P.“ a na meno „D. P.“, pričom uvedením obidvoch identít chcel dopomôcť k tomu, aby bol zo Slovenska vyhostený,

- že nemá problém s finančným zabezpečením.

Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil. Pred samotným prejednaním a rozhodnutím veci sa súd podrobne oboznámil s obsahom prvostupňového správneho spisu odporcu č.p.: PPZ-HCP-BA9-17/2015-AV (pôvodne č.p.: PPZ-HCP-BA9-49/2015-AV). Z jeho obsahu o. i. vyplýva, že navrhovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Galanta 1T 27/09 z 22.4.2009 odsúdený za spáchanie zločinu prevádzachstva k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 10 mesiacov a k trestu vyhostenia na dobu 10 rokov. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený 26.8.2014. V priebehu svojho výsluchu pred odporcom (26.8.2014) mu bolo oznámené

začatie konania vo veci zaistenia, o.i. uviedol, že o azyl požiadal len na Slovensku a to v roku 2005. Právoplatným rozhodnutím č.p.: PPZ-HCP-BA9-49-014/2014-AV z 26.8.2014 (toto rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12Sp/74/2014-26 z 30.9.2014, ako aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.: 1Sža/43/2014 z 18.11.2014) bol navrhovateľ zaistený v ÚPZC z dôvodu § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov na dobu do 26.2.2015. Odporca následne svojim rozhodnutím č.p.: PPZ-HCP-BA9-17-060/2015-AV z 26.2.2015 predĺžil dobu zaistenia do 26.8.2015. O podanom odvolaní voči nemu rozhodol tunajší súd rozsudkom z 1.4.2015, ktorý bol rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.: 1Sža/26/2015 z 26.5.2015 zmenený, napadnuté rozhodnutie odporcu č.p.: PPZ-HCP-BA9-17-060/2015-AV z 26.2.2015 bolo zrušené, vec bola vrátená odporcovi na ďalšie konanie, nebolo nariadené prepustenie navrhovateľa zo zaistenia. Odporca svojim rozhodnutím č.p.: PPZ-HCP-BA9-17-081/2015-AV z 23.4.2015 právoplatne rozhodol o tom, že účel zaistenia navrhovateľa trvá - v odôvodnení tohto rozhodnutia sa o.i. uvádza, že miestna polícia v Indii potvrdila, že " ... údaje osoby: P. P., bytom Č.. XX-Q., E. X, P. M., J.r sú správne". Odporca svojim rozhodnutím č.p.: PPZ-HCP-BA9-17-104/2015-AV zo 14.8.2015 predĺžil dobu zaistenia navrhovateľa do 26.8.2015. (Ako to je známe súdu o odvolaní voči tomuto rozhodnutiu rozhodol tunajší súd rozsudkom č.k. 9Sp/84/2015 z 18.9.2015 tak, že napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil.)

Navrhovateľ bol v priebehu celého konania o jeho zaistení opakovane odporcom vypočutý, osobitne sa vyjadroval opakovane aj k meritu veci:

V priebehu výsluchu z 26.8.2014 o.i. uviedol, že na Slovensko pricestoval v roku 2004 (!), v roku 2005 tu neúspešne požiadal o azyl. S priateľkou, s ktorou čakal dieťa, žil do času, kedy „bol za prevádzachstvo v roku 2009 zatvorený“.

V priebehu výsluchu z 25.2.2015 o.i. uviedol, že vie, že NCD mu ZÚI vydá až po potvrdení jeho totožnosti, že sa chce vrátiť do krajiny svojho pôvodu, že pri návšteve ZÚI (po jeho zaistení) mu bolo oznámené, že tento úrad urobí všetko pre vydanie NCD.

V priebehu výsluchu z 12.8.2015 o.i. uviedol, že peniaze bude mať, ale až potom, ako bude zo zaistenia prepustený. Peniaze má ušetrené (5000 - 6000 eur), má ich však u kamaráta v Rakúsku, že v decembri 2014, v marci a v júli synovi posielal 100 eur, že ubytovanie má zabezpečené u p. V. Š., že v decembri 2014 ho navštívila p. I. D. a syn Kevin. Tiež uviedol, že požiadal o obnovu svojho (trestného) konania. V priebehu výsluchu z 26.8.2015 o.i. uviedol, že ubytovanie má zabezpečené u p. V. Š. F. P. na U. X. Ako to vyplýva z obsahu spisu, bývalá priateľka navrhovateľka sa volá I. D., ktorá bola v konaní opakovane vypočutá:

Ako to vyplýva z obsahu jej výsluchu, konaného 9.9.2014, s navrhovateľom žila od roku 2003 do roku 2007, má s ním syna mal. Kevina, ktorý však v rodnom liste ako otec nie je zapísaný. Od roku 2007 navrhovateľka nevidela. Uviedla, že keď bol navrhovateľ vo výkone trestu, písal jej listy, teraz keď je v zaistení, volajú si každý deň. V ďalšom uviedla, že od roku 2007 (kedy sa s navrhovateľom rozišli) na maloletého syna Kevina navrhovateľ neprispieval, iba mu posielal pohľadnice. V priebehu výkonu trestu odňatia slobody navrhovateľka nenavštívila ani raz.

Ako to vyplýva z obsahu jej výsluchu konaného 11.11.2014, o.i. uviedla, že aktuálne si s navrhovateľom telefonuje cca 3x za týždeň, s navrhovateľom žila v období rokov 2004 - 2006. V prípade prepustenia navrhovateľa (zo zaistenia) s ním neplánuje spoločný život, nechce s ním byť v žiadnom vzťahu, nakoľko má nového priateľa p. V. Š., s ktorým má dcéru mal. Katrin D.. Pred nástupom trestu odňatia slobody, keď spolu žili v spoločnej domácnosti, navrhovateľ prispieval na domácnosť 2 roky. Od roku 2006 neprispieval žiadnou sumou. Tiež sa vyjadrila, že ak by bol navrhovateľ zo zaistenia prepustený, nemá sa o neho ako postarať, ani finančne a ani hmotne, nebude ho v žiadnom prípade podporovať a ani mu neposkytne ubytovanie.

Ako to vyplýva z obsahu jej ďalšieho výsluchu konaného 19.3.2015, navrhovateľ je jej bývalým priateľom, od jeho zaistenia je iba v telefonickom kontakte, neplánuje s ním žiť, lebo má nového priateľa (p. V. Š.). Nechce, aby s nimi navrhovateľ žil, iba aby finančne prispieval na mal. Kevina.

Ako to vyplýva z úradného záznamu o telefonickom rozhovore odporcu s p. I. D., táto odporcovi uviedla, že navrhovateľ niekoľkokrát poslal synovi 40 - 100 eur, tiež aj hračky. Naposledy ho navštívila v decembri 2014. Aktuálne má vzťah s p. E. Š., že testy DNA na určenie otcovstva vykonané neboli, nakoľko otcovstvo už bolo určené. O spoločnom živote s navrhovateľom nerozmýšľala.

Pán V. Š. vo svojej výpovedi z 18.3.2015 o.i. vypovedal, že navrhovateľovi je ochotný poskytnúť ubytovanie (na U. F. P.) len preto, lebo navrhovateľ chce uznať otcovstvo k dieťaťu (mal. Kevinovi) a že ubytovanie si (navrhovateľ) odrobí na „prerábke“ domu.

V spise odporcu sa nachádzajú doklady podpísané navrhovateľom a datované 23.2.2015: 1. „Government of India - Application form for indian passport at an indian mission“, 2. „Personal particulars

form“, z obsahu ktorých je zjavné, že údaje v nich uvedené sú diametrálne rozdielne, a to v časti mena navrhovateľa, dátumu a miesta jeho narodenia, mena jeho otca a matky.

V spise odporcu sa nachádzajú viaceré záznamy ÚPZC (policajného útvaru ktorý priamo vykonáva úkony smerujúce z zabezpečeniu vydania NCD a následne k faktickej realizácii vyhostenia) o vykonaných úkonoch vo vzťahu k ZÚI, smerujúcich z zabezpečeniu vydania NCD. Z ich obsahu je zrejmé, že tieto úkony (osobné návštevy ZÚI, telefonické kontakty, návšteva konzula v ÚPZC) boli vykonané napr.: osobné návštevy ZÚI (5.9.2014, 16.10.2014, 24.2.2015, 3.3.2015, 16.3.2015, 19.3.2015, 28.4.2015), opakované telefonické kontakty, návšteva konzula na ÚPZC 10.4.2015, 23.5.2015. Ako to vyplýva z obsahu uvedených záznamov, ZÚI je pripravený navrhovateľovi vydať NCD potom, ako bude týmto úradom overená totožnosť navrhovateľa a jeho štátna príslušnosť.

Z relácie Národnej ústredne Interpolu Bratislava z 18.11.2008 je zrejmé, že vo veci navrhovateľa bola lustrácia odtlačkov prstov za účelom zistenia kriminálnych informácií negatívna.

Podľa ust. § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov štátny príslušník tretej krajiny môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac na šesť mesiacov. Policajný útvar je oprávnený počas tohto obdobia opakovane predĺžiť zaistenie štátneho príslušníka tretej krajiny, pričom celkový čas zaistenia nesmie presiahnuť šesť mesiacov. Ak možno predpokladať, že napriek vykonaným úkonom potrebným na výkon administratívneho vyhostenia alebo trestu vyhostenia štátneho príslušníka tretej krajiny sa tento výkon predĺži z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny dostatočne nespupracuje, alebo z dôvodu, že mu zastupiteľský úrad nevydal náhradný cestovný doklad v lehote podľa prvej vety, môže policajný útvar rozhodnúť, a to aj opakovane, o predĺžení lehoty zaistenia, pričom celková doba predĺženia lehoty zaistenia nesmie presiahnuť 12 mesiacov. Lehotu zaistenia nemožno predĺžiť, ak ide o rodinu s deťmi alebo zraniteľnú osobu. Štátny príslušník tretej krajiny je zaistený dňom vydania rozhodnutia o zaistení. Podľa ust. § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar je povinný skúmať po celý čas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny, či trvá účel zaistenia.

Podľa ust. § 90 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov zariadenie je povinné prepustiť bez zbytočného odkladu zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny,

1. ak zanikol účel zaistenia,
2. na základe právoplatného rozhodnutia súdu,
3. ak uplynula lehota zaistenia,
4. ak rozhodnutie o zaistení stratilo platnosť podľa § 88 ods. 10,
5. ak na základe rozhodnutia policajného útvaru zložil peňažnú záruku na účet Policajného zboru.

Podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Súd preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu podaného návrhu - opravného prostriedku: K námietke nedostatočne zisteného stavu veci (na pojednávaní zástupkyňa navrhovateľa spresnila, že tento dôvod spočíva v tom, že odporca nezisťoval na ZÚI či NCD vôbec vydá, resp. či môže byť vydaný, že odporca vo veci vydania NCD kontaktuje iba ÚPZC a tiež že nedostatočne zisťoval vzťah navrhovateľa a maloletého Kevina):

Podľa názoru súdu táto námietka nie je dôvodná. Súd pokladá za potrebné uviesť, že ÚPZC je samostatnou organizačnou zložkou Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru, ktorá vykonáva umiestnenie a zaistenie cudzincov na základe vydaných rozhodnutí v zmysle zákona o pobyte cudzincov, zabezpečuje činnosti spojené s prípravou a výkonom vyhostovania. Ide o útvar, ktorý o.i. disponuje špecializovaným pracoviskom, úlohou ktorého je aj zabezpečovanie kontaktu so zastupiteľskými orgánmi krajín do ktorých majú byť zaistení vyhostení s cieľom vydania o.i. aj náhradných cestovných dokladov v prípade, ak nimi zaistené osoby nedisponujú. Ako to je zjavné z obsahu administratívneho spisu odporcu. S poukazom na uvedené preto odporca správne kontaktoval ÚPZC s cieľom zisťovať stav vybavovania vydania NCD navrhovateľovi. Z obsahu spisu je zrejmé, že ÚPZC vynakladalo počas celej doterajšej doby zaistenia navrhovateľa dostatočnú iniciatívu voči ZÚI, aby k vydaniu NCD došlo v čo možno najkratšom čase. Ako to však vyplýva z opakovaných stanovísk ZÚI, tento úrad nikdy neuviedol, že navrhovateľovi NCD nevydá - práve naopak, opakovane uvádzal, že po overení údajov navrhovateľa a potvrdení jeho štátnej príslušnosti NCD bude vydaný. Súd poznamenáva, že z jeho rozhodovacej praxe mu je známe, že ÚPZC koná vo všetkých prípadoch aj vo vzťahu k zastupiteľským úradom tak, aby došlo v realizácii vyhostenia v čo najkratšom čase.

Navrhovateľ tiež poukázal na jeho údajnú nevyhostiteľnosť, teda že účel zaistenia neexistuje. Takéto jeho tvrdenie nie je ničím odôvodnené. ZÚI nikdy neprezentoval, že navrhovateľovi NCD nevydá - práve naopak. Skutočnosť, že jeho vydanie podmienil overením totožnosti a štátnej príslušnosti navrhovateľa, ako aj jeho stotožnenie je legitímnou požiadavkou. Fakt, že tieto overovania stále trvajú

však zjavne nespôsobil tento úrad krajiny pôvodu navrhovateľa, ale sám navrhovateľ, ako to bude následne odôvodnené.

Nie je pravdivé ani tvrdenie navrhovateľa, že nezisťoval vzťah navrhovateľa a maloletého Kevina. K otázke tohto vzťahu bol opakovane vypočutý sám navrhovateľ, matka mal. Kevina p. I. D. a aj aktuálny priateľ p. D. U.. V. Š.E.. Závery ku ktorým odporca v tejto súvislosti dospel a ktoré prezentoval v odôvodnení svojho rozhodnutia sú podľa názoru súdu dôvodné a logické.

Súd tiež poznamenáva, že odporca vykonal všetky potrebné (a aj dostupné) úkony k zisteniu stavu vecí: opakovane vypočul navrhovateľa a svedkov k okolnostiam, rozhodným pre objektívne a dostatočné zistenie stavu vecí, podobne ako zisťoval stav vybavovania NCD pre navrhovateľa.

K námietke existencie vady rozhodnutia, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia (na pojednávaní zástupkyňa navrhovateľa spresnila, že tento dôvod spočíva v neefektívite úkonov, vykonaných odporcom):

Ani táto námietka podľa názoru súdu nie je dôvodná. Ako to bolo vyššie uvedené, ÚPZC je odborným útvarom, ktorého úlohou je o.i. zabezpečiť prípravu a samotnú faktickú realizáciu výkonu vyhostenia. Navrhovateľ nedisponuje žiadnym preukazom svojej totožnosti a ani žiadnymi inými dokladmi, ktorými by svoju totožnosť vedel preukázať. Dokonca - ako to uviedol pred konajúcim sudcom na pojednávaní - v minulosti disponoval dvomi odlišnými cestovnými dokladmi. Sám tiež uviedol že mu je známe, že vydanie NCD trvá dlho a že k jeho vydaniu je potrebné predložiť potrebné doklady, ktorými však nedisponuje. Elementárnym predpokladom faktického vyhostenia je existencia platného, či náhradného cestovného dokladu (cestovného pasu). Takýto cestovný doklad však vydáva iba príslušný úrad krajiny pôvodu vyhostovanej osoby - v danom prípade ZÚI. Odporca za účelom zistenia stavu vydania NCD opakovane kontaktoval ÚPZC, ktorý - ako vyplýva z obsahu spisu odporcu - vykonával náležité kroky k jeho vydaniu. Je však potrebné poukázať na skutočnosť, že ani odporca a ani ÚPZC nemajú faktickú možnosť donútiť tento zastupiteľský úrad k tomu, aby NCD navrhovateľovi vydal bez splnenia podmienok, stanovených Indiou pre vydanie NCD - zjavne bez overenia totožnosti a štátnej príslušnosti navrhovateľa, resp. bez toho, aby bola osoba navrhovateľa stotožnená s osobou P. P.. Koniec-koncov ani navrhovateľ neozrejmil, aké efektívne kroky, smerujúce k vydaniu NCD pre navrhovateľa odporca (resp. ÚPZC) mal či mohol vykonať.

K námietke rozporu obsahu rozhodnutia s obsahom spisu:

Táto námietka je, podobne ako predchádzajúce, podľa názoru súdu nedôvodná, nakoľko súd takýto rozpor nezistil.

K tvrdeniu navrhovateľa, podľa ktorého zaistenie možno aplikovať v prípadoch ustanovených zákonom, kedy je súčasne preukázané, že iná možnosť neexistuje - takouto možnosťou je napr. zrejma a preukázaná nebezpečnosť osoby pre spoločnosť alebo prípad kedy síce nebezpečnosť zaistenej osoby nie je preukázaná, ale nemá prostriedky alebo možnosti preto, aby si sama dokázala existovať v spoločnosti:

Týmto tvrdením si sám navrhovateľ v podstate protirečí, nakoľko odsúdenie navrhovateľa za spáchaný zločin prevádzachstva svedčí bez akýchkoľvek pochybností o jeho nebezpečnosti pre spoločnosť. Prevádzachstvo je aj podľa názoru súdu závažným zločinom, nakoľko jeho páchatel' nehanebným spôsobom profituje na biede či utrpení ľudí.

K tvrdeniu navrhovateľa, že zo spisu nevyplýva, že by ZÚI bol pripravený vydať navrhovateľovi NCD, pričom totožnosť osoby navrhovateľa bola overená už 19.3.2015 Národnou ústredňou Interpol, ako to vyplýva z rozhodnutia odporcu č.p.. PPZ-HCP-BA9-17-081/2015-AV z 23.4.2015 a že navrhovateľ je nevyhostiteľnou osobou, nakoľko ZÚI disponuje už šesť mesiacov informáciami o totožnosti navrhovateľa:

Zo žiadneho z dokladov založených v spise odporcu a ani zo žiadneho zaznamenaného stanoviska odporcu (podobne ako ani z mailovej odpovede atašé ZÚI predloženého navrhovateľom na pojednávaní) nevyplýva, že by ZÚI nechcel vydať navrhovateľovi NCD. Práve naopak - zo všetkých vyjadrení ZÚI, včítane spomenutého stanoviska atašé ZÚI z 23.9.2015 jednoznačne vyplýva, že tento úrad chce NCD vydať, avšak po splnení potrebných náležitostí, teda po overení totožnosti a štátnej príslušnosti navrhovateľa. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že stav, kedy vydanie NCD objektívne vyžaduje značný časový priestore nezapríčinil nikto iný ako navrhovateľ. A to jednak tým, že od navrhovateľom prezentovanej straty jeho cestovného dokladu (rok 1995) si vydanie NCD nevybavil a jednak tým, že v priebehu prípravy realizácie trestu vyhostenia (v priebehu svojho zaistenia) preukázateľne nespolupracoval s odporcom (s ÚPZC). Spočiatku, čo ani navrhovateľ nenamieta, odmietal vyplniť potrebné žiadosti. Ako to vyplýva zo stanoviska ZÚI po návšteve tohto úradu 16.10.2014 aj následne vyplnený osobný dotazník bol navrhovateľom vyplnený nedostatočne. Navrhovateľ 23.2.2015 vyplnil dva dokumenty, na základe ktorých malo dôjsť k overovaniu totožnosti

navrhovateľa a jeho štátnej príslušnosti. I keď bez akýchkoľvek pochybností obidva tieto doklady vyplnil v ten istý deň sám navrhovateľ a aj ich podpísal (a to i napriek prednesu navrhovateľa, ktorý sa na pojednávaní snažil spochybníť relevantnosť jedného z nich), údaje v nich uvedené sa diametrálne odlišujú v mene navrhovateľa, dátumu a miesta jeho narodenia, mena jeho otca a matky. Takýto prístup navrhovateľa k poskytnutiu svojich osobných údajov, potrebných k overeniu jeho totožnosti, štátnej príslušnosti a k stotožneniu jeho osoby s osobou (osobami) uvedenou na týchto dotazníkoch nie je možné vyhodnotiť inak ako tak, že navrhovateľ neposkytol náležitú súčinnosť, potrebnú k vydaniu NCD - teda že navrhovateľ nespolupracoval pri procese vydania NCD! Pokiaľ navrhovateľ v podanom návrhu poukazuje na časť odôvodnenia rozhodnutia odporcu z 23.4.2015 (podľa ktorej: "... údaje osoby: P. P., Q. Č.. XX-Q., E. X, P. M., J. sú správne") je potrebné opätovne poukázať na skutočnosť, že vydaniu NCD predchádza náležité zisťovanie vydávajúceho orgánu, ktorým je ZÚI a nie odporca, či ÚPZC. Preto ak ZÚI požaduje k vydaniu NCD kladný výsledok vlastného overovania osoby navrhovateľa, takémuto jeho postupu nie je možné oponovať.

K tvrdeniu navrhovateľa, podľa ktorého namieta pravdivosť výroku odporcu o existencii rizika úteku, keďže navrhovateľ nespolupracuje, ktorú námietku možno subsumovať pod dôvod rozporu rozhodnutia so spisom:

Keďže toto konštatovanie odporcu je v podstate jeho správnu úvahou, nie je možné ustáliť, že ide o rozpor so spisom. Je však potrebné skonštatovať, že navrhovateľ pred odporcom skutočne nikdy neprezentoval úmysel, prezentovaný odporcom. Avšak tento nedostatok tvrdenia odporcu na napadnuté rozhodnutie nemalo vplyv, nakoľko navrhovateľ nedisponuje žiadnym dokladom, ktorý by ho oprávňoval k pobytu na slovenskom území a ktorého dispozíciu vyžaduje tak zákon o pobyte cudzincov, resp. Kódex schengenských hraníc. Teda v zmysle platnej právnej úpravy nie je možné povoliť mu voľne sa pohybovať po území Slovenska.

Taktiež v danom prípade nie je možné uplatniť ani miernejšie donucovacie prostriedky (v zmysle ust. Článku 15 Návratovej smernice) a to z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal disponovanie finančnými prostriedkami. Jeho tvrdenie podľa ktorého má u kamaráta v Rakúsku uložené peniaze nie je možné považovať za preukázanie disponovania finančnou hotovosťou. Pokiaľ ide o prehlásenie p. V.. Š., podľa ktorého navrhovateľovi poskytne ubytovanie, je potrebné poukázať na skutočnosť, že toto poskytnutie ubytovania podmienil tým, že ubytovanie si (navrhovateľ) odrobí na „prerábke“ domu. Teda ak by navrhovateľ odmietol pracovať na „prerábke“ domu, zabezpečenie ubytovania by fakticky zaniklo. Navyiac, nakoľko navrhovateľ nedisponuje financiami, ostávali nepokryté jeho iné náklady, spojené s jeho ev. pobytom (napr. zdravotnícka starostlivosť, strava, ošatenie, cestovné a pod.).

S poukazom na uvedené aj keby v prípade navrhovateľa skutočne nebolo preukázané nebezpečenie jeho skrývania sa či úteku, aplikácia miernejších donucovacích prostriedkov (v zmysle ust. § 89 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov) je vylúčená.

Navrhovateľ tiež dôvodil, že má možnosť získať min. tolerovaný pobyt na slovenskom území:

K tomuto tvrdeniu je potrebné poukázať na skutočnosť, že navrhovateľ o takýto druh pobytu nepožiadaval. Navyiac ak by oň aj požiadaval, podľa názoru súdu by mu nemohol, byť udelený, nakoľko by (vzhľadom na svoju kriminálnu minulosť) nemohol predložiť doklad o svojej bezúhonnosti (§ 59 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov), ktorá skutočnosť zo zákona (§ 59 ods. 12 písm. d) zákona o pobyte cudzincov) spôsobuje zamietnutie prípadne podanej žiadosti o udelenie tolerovaného pobytu.

Pretože námietky vznesené navrhovateľom voči rozhodnutiu odporcu neboli s poukazom na vyššie uvedené dôvodné a pretože účel jeho zaistenia, resp. predĺženia zaistenia, spočívajúci v príprave (zabezpečenie NCD) a výkone trestu vyhostenia navrhovateľa (rozsudok Okresného súdu Galanta 1T 27/09 z 22.4.2009) stále trvá, súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil.

O trovách navrhovateľa súd rozhodol za použitia ust. § 250 k ods.1 O.s.p. s poukazom na výsledok konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 7 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom

rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia